

Orhan Yamak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Orhan Yamac

Eserleri:

Açınım

Açınım:

Tonla kişisel gelişim kitapları, kariyer saygınlığı ve gelir çokluğunun binbir çeşit yöntemlerini büyük bir gürültüyle telkin ederken; insani, imani, irfani ve vicdani inkişafı öğütleyen kimseler ve kitapların pabucu çoktan dama atıldı. Ve sonra milyonlarca bize ne oldu böyle sorusu? Evet sahi bize ne oldu ?

O. YAMAK

Orhan Yamak

Adamak

ADAMAK

Ben fırsatlarımı sana adadım gözlerin yılları hapsetti şehla
Sarı saçlarında altın aradım define arazım nüksetti şehla
Eylülü ilkbahar sanıp yaşadım mevsimim şitaya hükmetti şehla
Geçğın yollarda sarı gazeller hışirtılarında ayak gezeler kalbimin sesini setretti şehla...

Orhan Yamac

Ah Sivas

AH SİVAS

Sana ne oldu Sivas bahtın hep kara mıydı
Çilenin şehri miydin gönlün hep yara mıydı
Gülşenlerin soldu mu gündüzlerin neden loş
Altı milyon yiğodo neden terketmiş seni
Toprağın çorak neden, neden ıssız her yanın
Meleşmiyor kuzular yaylaların neden boş.
Köylerde bir kaç yaşlı kesilmişler dermandan
Çileyle yoğurmuşsun hamurumuzu gamdan
Dertlere doğurmuşsun besleniriz efkardan
Yanık türküler söyler on yaşında yiğitler
Büyür asker olurlar her köyünde şehitler...
Kışın tam on ay sürer bıktık soğuktan kardan
Poyrazdır rüzgarların nasibin yok imbatattan.
Yatırımın adı yok sana devlet babadan
Oylar çantada keklik paket çıkar torbadan
Ya doğuya ya batıya kaysak mı haritadan
Coğrafyalar kaderdir yazların bile ayaz
Bedenimiz ruhumuz ısınmaz mı hiç biraz.
Türkülerin hüznü bestelerin al yalaz...
Ayrılıklar ölümler, bir bulut kaynıyor Sivas elinden
Sivasın yollarına, çıkalım kaleye, celal oğlan
Ahh Sivas ahh Sivas ah Sivas....
Bileğimiz kavidir mizacımız sert elbet
Gardaş diyen dillerde hep gizli bir kasvet var
Bir yanları hep buruk doğuştandır yaralar...
Yoklukla imtihanın sürer gider ezelden
O manalı gözlerde saklanır tüm elemeler...
Olsa da sistemimiz seni vatan bilmişiz
Varsın yaksın ayazın hüznü damıt sen bize
Hüznü kullarını sever Rabbimiz bile...
Yağsın bol miktar karın pamuk bir yorgan gibi
Biz yine bürünelim...
Bulgur aşu yiyelim ziyafet bilmeyelim
Yeter ki dik dursun hep başımız
Ne merde ne namerde asla eğilmeyelim.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Ahir zaman

AHİR ZAMAN

Bozulan bu çağın cinnet ülküsü
Haykırır bu zaman ahirdir diye
Hayadan boşanmış zillet türküsü
Çağırır bu hayat fanidir diye

Yoksunluk dalga dalga yoksunluk
Kaybolan bu ahlak bu tiynetsizlik
Yaşanan her şeyde bir doyumsuzluk
Haykırır bu zaman ahirdir diye

Canavara dönüştü küçücük kene
Dengeyi bozupta tüketen yine
Aç gözlü insanın kurduğu bina
Bağırır bu hayat fanidir diye

Balon gibi hormanla şişti zavallı tavuk
Domatese gen aktardı bir balık
Akla ziyan çeşit çeşit bulaşıcı hastalık
Haykırır bu zaman ahirdir diye

Teknogri çöp dağları dikeriz
Plastikten mamül tüm eserimiz
Kirlenen toprak hava su deniz
Bağırır bu zaman ahirdir diye

Fosil yakıtların tüm atıkları
Ozon tabakası sera gazları
Doğayı çarpıtan insan azmanı
Haykırır bu zaman ahirdir diye
O. YAMAK

Orhan Yamak

Akılda kalan

Sorulunca söylenen:

Akılda kalmakla, gönül de olmak arasında ince bir çizgi vardır. Açtıkları yaralar ve vurdukları darbelerle de akılda kalır insanlar... Gönül de olanlar ise derin bir ittika ve sıcak bir tebessümle yâd edilir yürekte...

Orhan Yamak

Anlayamazsın

ANLAYAMAZSIN

Anlıyorum diye başlama söze açtığın yarayı anlayamazsın
Anlamak ferini verir mi göze çaldığın karayı anlayamazsın
Dönekler ne anlar durumdan halden içerde sızılar mahrem derinden
Bıçağı saplayıp tam da sineden yıktığın hareyi anlayamazsın
Ettiğin zulümler fazla haddinden taktığın haleyi anlayamazsın
Yalanmış vaadler sözler yeminler çalarsın seneler gider ömürden
Yüklendiğin vebal en ekberinden yok senin haberin kendi kendinden
Zamane takılıp uyup nefsinden düştüğün çukuru anlayamazsın
Vicdan teranesi okuma herdem sadakat beklenmez dual kimlikten
Beyhude bir çaba uğraşma boşver sen asla kendini tanıyamazsın
Kaçamazsın elbet bir hesap vardır adl-ı ilahiden ruz-i mahşerden
Mahkeme-i kübra kurulduğunda herkese her şeyler sorulduğunda
Yolun açık olsun diyemem sana bedeller badende olsun daima
Huzurda hesaba durulduğunda anlarsın o zaman evet anlarsın.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Annem ve köyüm

Annem ve köyüm
Anne... Merdivenlerimizde kar
Yüreğimizde yaralar var
Kırık dökük hatıralar
Çocukluğumuzdan kalan anı
Artık ne sıcaklığı ne sarmalayan yanı var
Neden böyle sessiz köyümüz ölüm kadar
Nerede hoş geldin diyen nur yüzlü ihtiyarlar
Nerede kızak kayan yağız yiğit çocuklar
Neden toplanmamış balkonda
Aç kalan saksaganlar
Genliğimi tükettiğim
Şiirlerimi yazdığım odamda
Neden beklemez beni
Hayalini kurduğum o gül yüzlü yar
Virane evimiz mi yoksa biz miyiz
Ve bizden duvarlarda arta kalan
Anne... Vuslata daha kaç lahza var!
O. YAMAK

Orhan Yamak

Arada uğra

ARADA UĞRA

Kayboluşlarına aşınayım aslında
Sebepler aramaya ihtiyacım yok
Herşey üryan ortada
Razıyım tamam sen arada uğra
Hayalin düşsün düşlerime
Her anını asır bilen yüreğime
Huzurdan yana iki çift laf et
Ayarı kaçmasın edvemüha
Olan zamanlarımızın sevdamız
Öksüz kalmasın.
Fecri sadıkta alacakaranlık
Ama hep olsun azda olsa
Kutsiyeti sahihtir devamlılık esastır
Sen arada uğra tam seher vakti
Ezan okunduğunda
Bülbüller duaya durduğunda
Haydi kalk diyen kıyama
Çağırın, uyarın sesin kulaklarımda
Arada bir tavaf edermiş yürekler
Uğradıkları sıcak yaralarını
Ki şerhadır iyileşmez
Eski o yanlarını.
Sen arada bir uğra
Hayalin düşsün düşlerime.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Ateşinde

ATEŞİNDE

Derinde değilse dertlerin derviş
Pişmezsin ezkarın kor ateşinde
Nice divaneler görürsün ermiş
Sırrını çözmüştür yol ateşinde

Akıl ne ki deli kimdir bilesin
Yol burası menzil böyle diyessin
Revan olup fütursuzca gidesin
Vuslatın hasretin sor ateşinde

Nar nedir nur nedir ayırt edesin
Gönül hanesini mamur eylesin
Söylerse taa ciğerinden söylesin
Yak nefsinin şöyle dil ateşinde

Dünya bu güvenme hiçbir şeyine
Ne mevkilerin ne zenginliğine
Bu gün sahiptirsin yarın bigane
Kaybol tevekkülün nur ateşinde

Gidenler geriye kati dönmezler
Yaktılarsa چراغ asla sönmezler
Cesette sarılı bembeyaz bezler
Sermayeni yak mevt ateşinde

Ukba yolcususun kalmasın gözün
Faninin sevdası sarmasın özün
Herşey burda kalır yol biraz uzun
Benlik hırkasını koy ateşinde.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Av

Sorulunca söylenen :

Çakallar da avlanır aslanlar da ; çakalların ki cürüm, aslanların ki hükümdür.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Aydın

Sorulunca söylenen :.

Tanzimattan beri süre gelen; aydın, sanatçı kisveli aşağılık kompleksli zevatın oryantalist ve müsteşrik gözüyle kendisi ve milletine, milletin değerlerine, pragmatist ve agnostik bakış açısı hezeyanlarının, bizden adam olmaz safsatalarının bir tek sonucu oldu : Millet sağduyu ve sezgisiyle peyder pey ilerlerken, onlar ve zihniyetleri adam olamadan öldüler ve silinip gittiler.

İşin garibi ne bu millet, ne de adam olmayı müşahhaslaştırdıkları, özendikleri tanrı tanımaz materyalist kominciler ve batılı kan emici emperyalistler tarafından takdir edlip anıldılar...

Orhan Yamak

Beşlik

BEŞLİK

Meyveye durunca yüklüce dallar
Bahçıvanla kuşlar bir sofradalar
Kim yemiş kim görmüş kim geçmiş burdan
Varmıdır rızkı nasibinden ötede bulan
Dünya denen metruk ahirsiz handan..

Orhan Yamac

Bilemez Olduk

BİLEMEZ OLDUK

Nisan yağmurları terketti bizi
Kırk ikindileri sayamaz olduk
Bahar gözlerinde kalmamış vefa
Zaman ahir zaman bilemez olduk

Takvim 20 Nisan eksi 4 hava
Mevsimler karıştı sezemez olduk
Sadakat sadece aylarda beka
İnsanlar değişti çözemeyiz olduk

Masada kağıt kalem atıl nesnelere
Klavyeler çıktı yazamaz olduk
Ruhumuz yaralı, hüzün besteler
Üveyik türküsünü çalamaz olduk

Kahpeye sorarsan namus timsali
Kim kimdir ne yapar soramaz olduk
Namus aydan aya başka ellerde
Adını aşk koymuş anlamaz olduk

Şükür ki kıyamet yakındır yakın
Zannetme süreceksin bu böylece sakın
Secde yeri, hakka olduğun en yakın
İstikamet sapmış diyemez olduk.
Ö. YAMAK

Orhan Yamak

Bilme olgusu

Epistemolojik hastalıklar :

Bilme olgusunun kaynağını, bilimsel disiplinlerin dogmalarının kalıpları içine hapsedip, tabusal kurgularla konumlandırmak ; teknik ilerlemelere kapı aralarken, insanı insan yapan kalp, gönül ve bu bağlamda gelişmesi gereken acıma, sevme fedakarlık, inanma, empati ve onlarca manevi değerlerden soyutlayarak, insanlığına kapıları kapatan bencil kitleler bütünü haline getiriyor.

Neticede insan yüreği ve inadıklarıyla güzeldir.
Putlaştırdığı pragmatist ve konformist tabularyıla değil...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Bilmek

Sorulunca söylenen :

Artık bilgisayarlar robotlarda herşeyi insandan çok daha iyi bilebiliyor. Sadece bilmek yetmiyor insana... Hatta bilgiyi insanlığın zararına da kullanabiliyor insanoğlu. Mesela organ mafyası içinde yer alan doktorlar iyi hekimlerdir. Ama insanın bedeninden uzuv çalabilecek kadar vahişleşiliyor bilgisiyle. Kuran-ı Kerim de " kitap yüklü merkebe " benzetmiştir bu türden bilgi sahiplerini... BİR yaraya bir acıya herşeyi bilen değil hisseden bir yürek merhem olur.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Bilmezsın

BİLMEZSİN

Nasihat neylesin ar perdesi harâba
Erkânı bilmezsın yolu bilmezsın
Kâr eder mi söz hadsiz nâdâna
İnşâyı bilmezsın hâli bilmezsın
Hıyanet işlemiş tüm dimağına
Hukuku bilmezsın hakkı bilmezsın
Sözün bir toz karışıyor dumana
Vefayı bilmezsın ahdi bilmezsın
Daldan dala konar sabit kalmazsın
Kendini bilmezsın eli bilmezsın
Yola gelip bir kez ibret almazsın
Menzili bilmezsın ukbâ bilmezsın
Nasıl olsa müşteri çok pazarda
Sadâkat bilmezsın haya bilmezsın
Herşeyin hesabı elbet mezarda
Hayatı bilmezsın memât bilmezsın
Bilmezsın yollarda bedeller vardır
Eden bulur amma vâdeler vardır
Şurup diye içeceksin kadehte
Zakkum baldırandan bâdeler vardır.

Orhan Yamak

Bimar ı dil

Bimar-ı Dil

Geceden çok gündüzlerin efkarı
Yetermi ki zannı fehm etmeyince
Elbet yorar yalan dünya insanı
Bitermi ki gamı hiç gitmeyince

Vuslatın burada arama zahit
Velhasıl bakiye tam ermeyince
Gayretin beyhude bilesin cahit
Cemalini venhar tam görmeyince

O. YAMAK

Orhan Yamak

Bina

Sorulunca söylenen

Parası olan herkes saray görkeminde binalar inşa edebilir ama gönül inşası varlık değil insanlık işidir.

Orhan Yamak

Bir Ebu Zer

BİR EBUZER

Bir ebuzer olmak gerek galiba
Bir rebeze bulup çölde tecrit yaşamak
Her sabah insanlığa ihanet haberleriyle uyanmaktan
Ölümler cinayetler tecavüzler duymaktan kurtulmak
Bir rebeze bulup gitmek
Yalnız bir imana hasretmek hayatı
Yalnız yaşamak yalnız ölmek yalnız haşredilmek
Bir ebuzer olmak gerek galiba
Hayat denen ciğfe utandırıyor,
İnsanlığımızdan bizi
Ve insan kılığında mahluklar BELHÜM ADAL
Yada kısas kılıcını, kurşunları bileğilemek
Artık ölmek için yaşamak gerek.
Öldürülen bütün çocuklar ve öldürülmesi gereken bütün mahluklar adına.
Bir Ömer adaleti, bir Ali kılıcı...
O. YAMAK

Orhan Yamak

Bir Kez Bak

BİR KEZ BAK

Ben ölünce
Tek gel
Mezarıma
Gizlice.
Senin
Mevsiminde gel
Yeşil olsun
Her taraf...
Başında o siyah
Örtün
Ellerine siyah
Eldivenler giy
Zümrüt gözlerine
Siyah gözlükler tak.
Bir fatiha oku
Altın saçlarından bir tel
Tek bir papatya bırak.
Tam ayrılıp gidiyorken
Dön ve bir kez bak
Bir kez bak
Bir kez daha bak.
O. YAMAK

Orhan Yamac

Bolaman

BOLAMAN'DA İBRAHİM'E
Kudretli mazilerin gözlem evidir kalbin
Ne güzel beklemişsin asırlık sabırlarla
Yaslanıp kadim heybetli taş duvarlara
Cumbaalarında en makbul dualarla
Bazen Ünyenin o yüksek yaylalarında
Bazen engin zikir sesiyle dalgaların
Bu münzevi meskut Fatsada Bolamanda
Ve bir muştı gelmiş sana Ahmed-i Hamdi
Şükür ve hamdin en üst ulvi makamında
Göz ve gönül aydınlığı vermiş Hak Teâlâ
Tevekkülün o eşsiz yutan artırıcı kurnalarında
Kutlu olsun kaim olsun daim olsun
Mahdumun mahbubun nur- u huzurun sana.

Orhan Yamak

Bozkır ve biz

BOZKIR VE BİZ

Martılar olmaz bizim göğümüzde
Sadece dere kenarı balıkçılları
Kınalı keklükler bir çift tenha turna
Bozkırın küçük göl kenarı çayırlarında
Elleri nasırlı anamın bağrında acılar
Dilinde ağıtlar engebeli yamaç tarlalarında
Maviyi göklerden kahveyi gözlerden biliriz
Buğdayın rengidir yanık esmer tenimiz
İktifadır hayat çoğu zaman yok minnetimiz
İmani ve irfanidir siyasa-politik sezgilerimiz
Çobandır çoğu çocuk yaşta yağız yığıtlerimiz
Ekmeğini taştan çıkarır kavi bileklerimiz
Onun oyuyla benimki bir mi dermiş sermaye
Ve birikimi bedenleri olan meşhur mankenlerimiz
Ama biz onların varlığını bile tanımıyoruz bilmeyiz...
Savaş var denildiğinde en önde gider erlerimiz
İlla şehittir ya gazi bir tarafı dedelerimiz
Dağ gibi durur ihanete geçit vermez sinelerimiz
Acıya da ölüme de şerbetlidir yanık yüreklerimiz
Öylece anıt gibi durur silüetlerimiz bozkır ve biz.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Cafer paşa medresesinde zaman

CAFER PAŞA MEDRESESİNDE ZAMAN

Eski bir fotoğrafa takıldı yine gözlerim
Anılar var dostlar.. Hep aynı masada
Dostlar değişirdi masa hep aynı
Ney sesinden üflenen tınılar,
Haliçten gelen ılık rüzgar ve çay aynı tatta
Hep o masada.
Nasıl da sarardı ruhumuzu huzur
Kapisından girdiğimiz anda
Koca şehrin dağdağasında
Münzevi bir sukut sanki herşeyden soyut
Sığınılmış تنها bir küçük liman olurdu
O dar koridor o taş duvarlar
Çaya ney sesleri karışır zaman dururdu
Cafer Paşa medresesinde..
Burnumuza sahabe kokuları getirirdi
O ılık rüzgar,
Çayla beraber gönlümüz de demlenirdi
Söz kayar, gözler kayar, gönül kayar
Birden davudi bir ezan sesi sarardı her yanı
Ve çağırırdı Eyüp Sultan,
Ve biz birden türbedarı olurduk mihmandarın
Binek taşında atının yularını tutardık Kanuninin
Ve cülus ederdi,
Konstantin, İstanbul olurdu
Ve İstanbul Mekke, İstanbul Bosna, İstanbul Bağdat, İstanbul Kudüs, İstanbul Şam,
İstanbul Bakü olurdu
Biz biz olurduk, Cafer Paşa medresesinde dostlar değişir masa hep aynı olurdu
Zaman dururdu....

O. YAMAK

Orhan Yamak

Çağ

Sorulunca söylenen :

Kalbi sökülmüş bu çağ, kendisi gibi yapay bir zekaya dönüştürmeye çalışıyor insanoğlunu... Ve kalpsizleşen insan, kuru kariyer ve uzmanlık bilgisinin rutin- klişe robotu oluveriyor, merhametini yitirdikçe...
Eteklerini irfanla değil; ceplerini akçeyle doldurmayı düşünüyor hep...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Çocuk

AĞLAMA ÇOCUK

Yaşın daha on dört ve bir de buçuk
Nasıl da büyütmiş acılar seni
Yüreğin kocaman bedenin küçük
Karanfil benizin her zaman uçuk
Ağlayıp içimi dağlama çocuk

Gözlerin hep dolu dimağın donuk
Hatıralar sen de ekşi bir koruk
Hüzünbaz duruşun gülüşün buruk
Bir cam çocukluğun avcunda kırık
Dünyamı kızıla boyama çocuk

Zamanı durdurur akan yaşların
Bir hançer gibidir mat bakışların
Bütünleşmiş senin yazın kışların
Elbet sonu vardır dik yokuşların
Gönlüme mızraklar saplama çocuk

Bilirim omuzunda ağırdır yükler
Yükler çocuklara yükü büyükler
Bak pişirmiş seni işte bu dertler
Esirdir ki herşey vaktini bekler
Tevekkül ve sabrı şaşırma çocuk

Uyan seher vakti bak bir semaya
Minik ellerini kaldır Mevla'ya
Hangi gece ermemiş ki sabaha
Ulaştır duanı gayretullaha
Duanda beni de unutma çocuk...

Orhan Yamak

Defin

Defin:

Mânen ölenleri sevmek daha kolaydır aslında... Kimsenin kötü yanları hatırlanmaz inancımızda, güzel hatıraları yâd edilir; tekfin,teçyiz ve defni tamamlandığında gönül mezarlığında...

Orhan Yamak

Değil midir

DEĞİL MİDİR
Diyorsun ki niye yollar
Gelip geçiyor bak yıllar
İster yirmi ister yetmiş
Ömür bir yol değil midir
Özlemi yüreğe salar
Ayırır gurbete yollar
Geride virane koyar
Ayıran yol değil midir
Bazen çıkılmaz sokak olur
Koyar hapishanelere
Kıyar bütün bir ömüre
Kıyan yollar değil midir
Kayar kuş gibi avuçtan
Tutamazsın gökte uçsan
Biter birgün dizde derman
Yoran yollar değil midir
Bir dem vuslat olur yollar
Sarılır özleyen kollar
Sevinçle de akar yaşlar
Vardıran yol değil midir
Bindirir eşsiz burağa
Ref eder yüce miraca
Resûlü yedi kat semaya
Erdiren yol değil midir
Huzur huşu vuslat hasret
Ne var ise hep yollarda
Yürürsün menzilin cennet
Götüren yol değil midir.

O.YAMAK

Orhan Yamak

Dejavu

Dejavu:

Jetlak olmuştur ruhlar çağın kariyer, servet, şehvet, karmaşa ve telaşesinde; herkesin egosu başının beş kat üstünde, omurga eğrilikleri bedensel değil, şahsiyet kazanmaya fırsat bulamadan bütün kompleksleri, marazlarıyla ve tamamlanmamış yanlarıyla geliyor modern insan seksen yaşına....

O. YAMAK

Orhan Yamak

Dilemma

Dilemma :

Ne büyük bir ikilemdir.. Bu çağın insanının sonsuz bir dünyevi arayış içerisinde ;kendini aramakla yüzleşememesi....

O. YAMAK

Orhan Yamak

Dörtlük

RUBAİ

Zamana yenilen bedenin olsun tut ruhunu sen bir oruç gibi
Zalime eğilen teşnesi olsun dik tut şu başını bir buruc gibi
Nefsin oyunları türlü türlüdür mağlup olmayasın bir mefluç gibi
Bir muhasaradır ki bu dünya yar bu çemberi bir huruc gibi

O. YAMAK

Orhan Yamak

Dua

DUA

İnşirah ver genişlet daralan göğüslerimizi
Sırat-ı Müstegiyim üzre feahsene tedip et bizi
Masivadan halas eyle şekvadan koru
Bulmayı nasib et öz benliğimizi.
Yolunun yolcusu fitratı latif
Sadra şifa dostlar ile refik et
Şerrinden hafaza nefis ve insanın
Dünyanın gamından telaşesinden
Günaha çağırın çağın kirli sesinden
Sebbit egdamera yolunda ref et.
Levnimizi sıbgatullah elvan et
Kıyamda rukuda secde indinde
Urvet-ül Vüska 'nda her dem kaim et
Bir vav gibi eğik sana meftun et
Zalime zulme elif gibi dik durup
Yalnız senden korkan pervasız kul et.
Yaa Şedid - El Batşı
O. YAMAK

Orhan Yamak

El cevap

EL CEVAP

Gördüğün rüyalar değil
Yaşadığın hayat kötü
Taşadığın niyet kötü
Dualist kimlik, bölünmeler
Her türlü sözden dönmeler
Arafta, gidip gelmeler
Gece müslüm, gündüz kefer
Olmuşsun muhafazakar mübtezel
Gördüğün rüyalar değil
Yaşadığın hayat kötü
Taşadığın niyet kötü

Gördüğün rüyalar değil
Yüklendiğin günah yükü
On hanelik köyden çıkıp
Kabak çiçeği gibi açmışsın
Bağdan boşanmış bir dana,
Yada gemii azıya almışsın
Gece hayatına alışıp
Mekan mekan dolaşıp
Masalarda meze diye
Aranır hale gelmişsin
Gördüğün rüyalar değil
Yaşadığın hayat kötü
Taşadığın niyet kötü

Sen çek et bir daha seni
Daha çok söyletme beni
İyi ki baban değilim
Duysam kriz geçiririm
Gördüğün rüyalar değil
Yaşadığın hayat kötü
Taşadığın niyet kötü.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Emanet

Sorulunca söylenen:

Evladım! İnsanlar emanete karşı çok nankördür.Yüreğini Allah'tan başka kimseye emanet etme! Muhavvil el Gulûb-Kalpleri evirip çeviren de asıl sahibi de O'dur.

Orhan Yamak

Erenler özlemi

ERENLER ÖZLEMİ

Somuncu Babadan bir sual bana
Buğday mı himmet mi istesem bilmem
Giderim sırrını çözmekten yana
Dünya mı ahret mi istesem bilmem

Konyada Mevlana pir dergahında
Ankara yolunda Hacı Bayramda
Darende vadisi Somuncu Baba da
Çile hanesine dalsam mı bilmem

Yunusun dilinden Anadoluda
Baştan başa gezsem sorsam mı bilmem
Üsküdar da aziz Mahmut Hüdainin yanında
İntisaba durup kalsam mı bilmem

Harabat içinde kendi vehmimde
Erenler yolunun en derininde
Kurtulup bu çağın tüm kirlerden
Asırlar önceye dönsem mi bilmem.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Fikir

Sorulunca söylenen :

Gönüle ekilemeyen her fikir tohumu ebter kalmaya mahkumdur. Sözü kulaklara değil yüreklere söyleyebilmek lazım.

O. YAMAK

Orhan Yamak

frekansları ayarlama enstitüsü

FREKANSLARI AYARLAMA ENSTİTÜSÜ

Biz kurmuştuk bu enstitüyü Mehmed im
Öğrenci almıyor, diploma vermiyorduk
Belli bir mekanı belli bir sınıfı da yoktu zaten
Bazen valide suyunda tarihi çınar altında
Bazen yeşil pınarda küçük loş bir çay ocağında
Bazen bir iftar sonrası Vefa Poyraz da
Yalçın ın bağlamasından dökülen notalara
Mırıldanarak eşlik ederek...
Bazen Eyüp Sultan da türbedarı olurduk Mihmandar ın, cafer paşa medresesinde
Öğrencimiz yoktu enstitümüzde
Farkedip kenarlarına tutunan zeki çocuklar olurdu sadece ve gizlice.
Dağılan gönül dünyamızı toparlamak
Bam teline dokunan yaşanmışlıklarımızı
Sızılarımızı, bizi biz yapan yanlarımızı
Yad etmek için...
Mesela onaltılarımız da kaybetmiştik babalarımızı
Erken yüklenmişlikler yormuştu omuzlarımızı
Ben o yaşlarda Sivas ta elimde dokuz numara tırpan
Çayırlara ekinlere yonca biçmelere abanırken ölümüne,
Sen tahtakalede bir şeyler satarak tutunurmuşsun
hayata
Mekanlar farklı, çileler ortak, ebed kaygıları bir
O yüzden frekanslarımız tutmazdı çekmemişlerle
Ne kadar aynı yöne baksak bile.
Hoyratlar bozlaklar yanık türküler bir şeyler
Koparmayan yüreğinden, kimselerle...
Farekansları ayarlamak için bir frekansa ayarlı olmalı yürekler...
YAMAK

O.

Orhan Yamak

Geri ver

Geri Veri

Harcadın ömrümden aldın günümden çaldığın seneleri bana geri ver
Sonbahar yağmuru bir başka bende kurduğum hayalleri bana geri ver
Gözümden dökülen bir umman oldu döktüğüm yaşları bana geri ver
Dağ ile bir tuttuğum yoğiken senle eğdiğin başları bana geri ver
Yiğitlik mertlik mi yoktu ki bende kırdığın kolları bana geri ver
Yalvar yakar ile getirttin her dem geldiğim yolları bana geri ver
Ne için ihanet ne buldun söyle ciğfe anıların işte her yerde
Yürüyemez oldum caddelerinde kirlettiğin şehrim bana geri ver
Biz yüreği bir emanet bilirdik ne kolayca verir ne de alırdık
Gerçek aşkı secdeler de bulurduk vakt-i seherlerim bana geri ver...

Orhan Yamak

Gitmeler vardır

GİTMELER VARDİR
Gitmeler vardır... Gitmeler götürmektir kalanların yüreğini bir yerlere... Gitmeler bırakmaktır yüreğini bir yerlerde... Gitmeler vardır sıcak gözyaşı akıtır yanaklara hasretle Isıtır yürekleri.. Gitmeler vardır... Soylu asil mecburi ilk bir meltem hüznünde... Gitmeler vardır yıkan yaralayan yok eden kahpece sinsice...? Bir gün herkes bir yerlerden birilerinden gidebilir... Önemli olan niye gittiği değil nasıl gittiğidir.. Gün gelir bu dünyadan da gider insan... Melekler, ne getirdi derler, insanlar ne bıraktı. Ne mutlu giderken yüreğimizi alıp götürönlere... Ne mutlu yüreklerini bırakarak gidenlere...
O. YAMAK

Orhan Yamak

Gitmezem

RUBAİ

Yorgunluk birikir heybelerimde
Sırtlarım yükümü isyan etmezem
Türlü imtihanlar yelkenlerimde
Secdeden bigane yere gitmezem

O. YAMAK

Orhan Yamak

Gönderilen

GÖNDERİLEN

Hangi kaya parçaları düşer gönül dağından
Nerede kimler ölür
Kim doğar kime muştularla gelen
Takdir bu
İlahi bir sevgiyle gönderilen
Yüreğin sürur beldesidir artık
Erir buz dağları içinde
Görülmemiş bir nevbahar olur
Ne kutlu bir geliştir bu zamanın ötesinden
Gül kokulu ellerinde kadîm yaralara merhem
Eski zaman masalı sanki
Bir mavi posta güvercini gibi gelişin
Hasretle uzun zamandır beklenen
En güzel haberler
Ayaklarında ki pusulalarda asılı
Kanat çırpan nezih yüreğinin
Zarif kanatlarında umutlar saklı

Orhan Yamak

Götürür

GÖTÜRÜR

Ebed türküsünü söyleyen rüzgar
Bu koku ukbadan huzur getirir
İçime her türlü çektiğim efkar
Alır beni ötelere götürür

Çektiğim çileler ruh göçü gibi
Şükür isyanlardan beri getirir
Dertler imbik imbik tok fiçî gibi
Alır beni baki dosta götürür

Miras bıraktığı o bed duygular
Kendilerini zulme götürür
Beni vurdukları kahpe kurşunlar
Beni bana beni hakka getirir

Aşk ile tutunma hiçbir faniye
Zamane şarkısı söyler naat diye
Sadakat yoksunu bir hayat ile
Dünyadayken cehenneme götürür
O. YAMAK

Orhan Yamak

Gözler

GÖZLER

Gözlerde saklıdır esrarı hayat
Gözler ela gözler yeşil mavidir gözler
Bazen dil lâl olur yürek susar da
Anlatır olanı biteni gözler
Gün gelip vuslata karar kılında
Cennettir huzurdur billurdur gözler
Zaman işler saat hicran vuranda
Ayazdır uzaktır firaktır gözler
Gözlerden sıkılır sakıt olur da
Şehladır yaradır kurşundur gözler
Gerek kalmaz yağlı ipe urgana
Dara çeker sehpa kurar da gözler
Nemruda zulmüne hacet olmadan
Nara yakar odun yığar da gözler
Haccacı yezidle hiç karşılaşmadan
Kerbelayı kana boğar o gözler
Bir dem yüze değil yüreğe bakar
Çağlayanlar gibi gönüle akar
Sonra gitmek diler odlara yakar
Başları giyotine vurdurur gözler
Bir Godiva geçer yoldan
Ve bir yiğit kör olur
Bakar mîl çektirir aşığa gözler
Gözler herkes bir şeylerin yolunu
Seven sevdiğini anne oğlunu
Yüreği firkatle yuyar o gözler
Şehlanın gözleri tuğyan bakışlı
Çok zehirli sivri bir ok atışlı
Şanki ölüm sekeratı geldi yetiştii
Ölmeden mezara koyar o gözler..
O. YAMAK

Orhan Yamak

Gözyaşı

Gözyaşı şişeleri ve define avcısı
Hakikat o dur ki;
Islanmış sular göz bebeği imbiğinden geçmiştir
Binlerce yıllık şişelerde saklanmış
Sevdaların, acıların, inançların delili
Çekenler içindi kıymeti ehemmiyeti
Dökenler için yürek sızılarını şişelere
Ömür hırsızıydı gidenler
Ve difene avcısıydı..
Beş bin yıldan beri
Gidenler ve sonra toprağı didenler
El altından sattılar şişelerini
Ya da el koydu müzeler
Kimse sormadı
Kim kimin için damıtmıştı gözyaşını
Kim kimin için ıslatmıştı suları...

Orhan Yamak

Haberin var mı?

HABERİN VAR MI?

Geçen zaman değil, eskiyen insan
Gönlüme diktiğin büyük çınardan
Yürürken mazide içimde hazan
Düşen yapraklardan haberin var mı?

Kadere yükleme her şeyi birden
İrade nerede, akıl ne sende
Nefsine yenilip geçipte serden
Çizdiğin yollardan haberin var mı?

Gittiğin yol değil, bu tafraların
Tuğyana çıkarır menzilin seni
Masum bir bebekti hatıraların
Düştüğün zilletten haberin var mı?
O. YAMAK

Orhan Yamak

Hamse

HAMSE

Düşme bir yerden yaş gibi göz hassastır dönemezsin
Hor görme sen pejmurdeyi kimde ne var bilemezsin
Bilgeyim tanırım sanma insan düğüm çözemezsin
Mezarlığa bak bir şöyle asil - avam, eşitsizlik göremezsin
Bin kez tart bir kere söyle söz bir oktur sezemezsin

O. YAMAK

Orhan Yamak

Hasan'a

HASAN'a

Yorulma yigidim sen yürü ki yollar gelsin
peşinden
Yol uzun ama vazgeçmek yok asla ebediyet düşünden
Zaman seri akar kaybetme sen bir şey dik duruşundan
Taviz verme kıyama durduğun derin huşundan Sade secdelere eğilsin başın
mazluma turab ol zalime haşın
Soğan ekmek olsun, helal olsun önüne aldığı aşın
Haktan hakikatten ayrılmayasın ilim yolun olsun hikmet yoldaşın
Münkirden uzak ol mümine yakın istikamet üzre dur sapma ha sakın
Mertleri dost eyle namerdi irak cennet olsa kahpe peşini bırak
Unutma ervahta verdiği misak tul-i emel etme dünya bir tuzak
Ahdinde vafi ol sözünde sadık yalana başvurma olursun helak
Ataya ihtiram sünnettir farzdır duasını al ki olasın agah.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Hüküm

HÜKÜM

Hakkımda verdiğin bu ağır hüküm
Zirvesidir bana dertlerin şehla
Topladım giderim dünyadan göçüm
Ukbada vuslatın beklerim şehla

Anlatma boş yere anlamam artık
Sebebini bu tuhaf terkedişinin
Bu loş gündüzleri açıklayamam
Bu öksüz bu garip bu... Gidişinin

Hükmünü geri al deyip duruşum
Çok yaralar açtı her bir vuruşun
Şimdi bu sıcakta soğuk bir kurşun
Ciğerimi deler her dakika şehlaa

Sana adamıştım geçen her anı
Bir film şeridi sanki şimdi her anı
Atı kapkaranlık tozlu her yanı
Geçiyor gözümde tutamam şehlaa.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Ira

Ira:

Özde olmalı biraz, biraz da pişirmeli kendini insan; çünkü hiç bir diploma seciyenin tekamülüne kafi değildir.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Issızlık

Sorulunca söylenen :

Riyakar, yapmacık ve menfaat dostluklarının kalabalık müdavimi olmaktansa ; samimi ıssızlıkların, yalnız kurdu olmak yeğdir.
Hepbirden ölseler de insanlar tek tek ölür...

O. YAMAK

Orhan Yamak

İhanet

UNUT - MA

Unutma diye gelir gelenler
Ne olursa olsun unutma
Ben bir gün geldiğim gibi giderim
Hiçbir şey olmamış gibi
İsrarlı ve soğukkanlıca...
Ama sen unutma
Unutulmayanlar mutlu mudur
Yar olamadıkları yaralı yüreklerde
Açtıkları yaradan...
Unutma derler hep
Unutma!

Buz tutarken sular
Nasıl çatlatırsa kapları
Gitmeye gelenler
Şerhalar bıraktıkları buruk kalpleri
Unutma sen yine de ...
Donsa da yüreğin ayaz kesse de
Gönlünde tipiler boran esse de
Terekem ruhunu berdar etse de
Kabarsa çetelem liste tutsa da
İhanet beynine kurşun atsa da
Unutma der .. Sen yine de unutma!

Orhan Yamak

İhanetin gözleri

İhanetin gözleri:
İhanetin gözleri çoğunlukla renklidir,aldanırken aldatır, farkında bile olmadan teşneliğinin; ya mavi ya yeşil umutlar dağıtırken herkese..

Orhan Yamak

İhtiras

Sorulunca söylenen :

" Herkesin gönlünde bir aslan yatarmış" der atasözü. Dünyalık ihtirasına dair... Şükür aslan yatırmadık, kanadı kırık yaralı kuşlar şafiyab olup uçtular ukba yolunda , gücümüz nisbetinde gönlümüzün virane penceresi önünde...

Orhan Yamak

İlgi

Evladım! Ruhları ilgiye aşırı aç insanlardan sakın... Zira gördüğü her ilgiye koşan sadakatsiz bir bilinçaltı gizlidir benliklerinde..

Orhan Yamak

İnşa

Sorulunca söylenen

Parası olan herkes saray görkeminde binalar inşa edebilir ama gönül inşası varlık değil insanlık işidir.

Orhan Yamak

İskele

Her insanının fırtınalı taraflarının altında; dingin koyları, kıyıları, limanları vardır muhakkak... Sen gönül yelkenlerine iskele alabanda demeyi bil yeter ki...

Orhan Yamacık

İttisam

Sorulunca söylenen :

Hayat memata müttesimdir. Daha doğduğu gün takmıştır insanoğlu yüzüğünü...
Sadece kiminin ittisamı uzun sürer dünyada, kiminin zifafı genç yaşta.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Kahpelik

Evladım! Kahpeliğin cinsiyeti yoktur genetiği vardır..O yüzden bir ömür tezahür eder aslı bozuklarda...

Orhan Yamak

Kalabalık

Sorulunca söylenen:

Kalabalık bireyler çağıdır bu:Bedenen tek başına bir fert olarak gördüğünüz insanların, bölünmüş kişilik ordularıyla ortalıkta dolaştığı...

Orhan Yamak

Kaptan ve doktor

KAPTAN VE DOKTOR

Ne sen çaresini bulmuştun tıpta
Ruh ürperme ve üşümelerinin
Ne de ben gemimi hedefine yürütmüştüm
Ufukta
Al neşteri vur hemen ameliyatı varsa.
Limanlar yoktu vardığım şehirlerde doktor
Hattta denizler bile yoktu
Haklıydın...
Demir almak yeni limanlara varmak
Denizi olmayan şehirlerde
Olmadı limanlar bir sığınak
Yelkenleri acılarla kabaran gemime.
Ve ben ayarlarken vakitleri
Seher vaktine, secde yerine
Kapanmayan yaralara tuz bastılar
Vardığım limanlarda yeni korsanlar
Korsanlar değişti sadece,
Kılıçları daha keskin celladı oldular
Sınırlı zamanlarımın.
Kılıçları gözlerinde, mızrakları sözlerinde
Yürekten vurdular ...
Ya sen doktor;
Aradığın soruların cevabını buldun mu
Yazabildin mi tıpta olmayan dertlere
Merhem reçete
Ne ben gemisini yürüten kaptan
Ne sen doktor oldun onulmaz dertlere
Çare bulan. O. YAMAK

Orhan Yamak

Kenar

KENARLAR

Evlerimiz kenarındaydı köyün
Kenarlarına ilistik hep hayatın
Şehirlerde varoşlara yerleştik
Okulumuz kenar mahalle okuluydu
Hem okuduğumuz, hem çalıştığımız
Kenarlarından tutunduk hep hayata
Ortasından yaşayamadık...
Hep kısıtlarımız vardı.
Ne soylu, ne zengin, ne asildik
Elimizi attığımızda cebimiz delikti biraz
Ama biz, hep bizdik iliklerimize kadar
Bozkırdan almıştık dik başımızı
Özgürlük denen şeyi kitaplardan değil
Kuzu güttüğümüz dağlardan öğrenmiştik
O yüzden sivriydi dilimiz, yüreğimiz değilse de
Biraz nasırlıydı elimiz,
Ya tırpan, ya kazma, ya kürek, ya çapa...
Akmadan gün geçmezdi alinterimiz.
İnadına mertti, inançlıydı, yorgun yüreklerimiz
Şükür hâlâ kenarındayız hayatın
Hayatlarına değdiğimiz yüreklerle beraber
Yüksek perdeden hayat dersleri vermedik
Yaşadıklarımızı bilmeleri kafi idi.
Elit değildik... Yanık ağıtlar dinlerdik. Aşıklardan yaşanmışlıklarımıza dair
Hiç opera dinlemedik ...
Sahiplenen anaydı, babaydı kalplerimiz
Köylüydü bir yanımız hep,
Çünkü biz alabildiğine Anadoluyduk
Kazdığımız, zor toprağı vatan bildik
Çünkü biz alabildiğine bizdik.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Kırlangıç yüreğinin iç kanaması

KIRLANGIÇ YÜREĞİNİN İÇ KANAMASI

Kırlangıç yüreğinin iç kanaması telaşı ürpertisi
Yuvasını sağlam örerdı beton duvarların saçak altlarına
Serde göçmenlik var ansızın gelir fırtınalar çaresizdir
Bilirki huzur yoktur o yüzden pürtelaştır fenada
Çarpar duvarlara hincının öfkesidir aldanışlarına
Duvarlar dedik ya hem yuva hem felakettir kırlangıçlara
Kalpleri naiftir dayanmaz ihanetin kahpe ihtiraslarına
Sadakate ayarlı vakitleri çünkü üveyik hemcinsleridir...

Mescid-iAksadır, Kudüstür, Urumçidir, Çin Seddidir duvarlar
Ayrılıklar koyar yollarına şehadet girer her gece uykularına
Modern zaman avcıları daha da zalimdir ok germezler sadece yavrularına
Bombaları vicdanları kadar nükleer
Ve topluca ölür yürekleri pır pır iç kanama geçiren kırlangıçlar
Soykırımların vahşi toplu mezarlarına toplama kamplarına
Mavi çiçeklere ve kelebeğe dönüşür srebrenitsa da mezarlar insan ekilen toprağına..

O. YAMAK

Orhan Yamak

Kızılmak boyları

KIZILIRMAK BOYLARI

Kızılmak boylarında bulmuştum seni
Kıvrım kıvrım vadileri takip ederek
Sazlıkları gülşen, sen yürürken kenarında
Kızılmak coşkun, kızılmak kızıl, bazen yemyeşil ve duru tıpkı gözlerin gibi
Sen koşarken, sen olurdu deli bir tay gibi, deli poyraz gibi sen...
Akışını dinlerdik karanlıkta köprü üstünde
Senin sesin olurdu sesi ve beraber sadece dinlerdik...
Huzur dolu her yer gecenin al yalazında
Kızılmak kıvrımları kalpten kalbe bir yol gibi
Eğri büğrü ama kendinden emin çıkar açık denize
Bağlardı eğri köprüyü kesik köprüye
Oradan çarşambaya Karadenize
Kızılmak boylarında bulmuştum seni
Tenha bir sazlıkta saklı bir gül gibi
Kimsenin sırrına eremediği
Kimsenin gördüğümü göremediği.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Kleptomani

Kleptomani :

Hırsızlığın her çeşidi kötüdür. Ama iade ve telafisi olmayan tek çeşidi insanın ömründen çalmaktır...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Korona

KORONA

Cezamısın rahmetmi gözü dönmüş bu çağa
Toplu bir musibet mi bencilleşen insana
Petrol ve barut kokan kan gölü tüm coğrafya
Acziyetini çarpan mağrur zalim kızıl surata
Değil isen eğer sen kör olasıñ korona
Nerede uzay sçağı marsa buğday ektiniz
Nerede bilim ve fen üstün harp tekniğiniz
Ey Fransız kefere! Ey zalim Çin, ABD
Ey entrikacı İngiliz, kalles Rusya en kahpeniz
Dünyayı parselleyen bir LEŞ miş milletiniz
Küçücük bir virüse böyle boyun eğdiniz
Eğdirmezsen eğer sen kör olasıñ korona
Getir dünyayı dize bir ders ver hepimize
Mazlumun milleti yok bir güç ver sesimize
Dur diyelim insanlık adına zulmün her çeşidine
Dedirtmezsen eğer sen kör olasıñ korona
O. YAMAK

Orhan Yamak

Köyüme özlem

KÖYÜME ÖZLEM

Şehirden insandan fitneden uzak
Sonsuzluk ruhunu bulduğum purlar
Çocukluk özlemim yalın bozkırlar
Şafak masumiyet huzurun yüzü
Yıllarca güttüğüm beyaz kuzular
Kabul edin beni size döneyim

Cingoros yalnızlığı bir porsuk ini
Kaybolan maziyi koruyor sanki
Şemeden sessiz akan bir yeraltı nehri
Belenoş buz gibi suları o yayla yeri
Babaoğul tepeleri boz zirveleri
Kabul edin beni size geleyim

Karadoruk ormanların en güzeli
Sonbaharda döker sarı kahve gazeli
Sevemedim şehri ta başından ezeli
Bürokratik hiyerarşik kapitalist düzeni
İnsan bile imitasyon geç oldu ben sezeli
Doğduğum topraklar size döneyim

Samimiyet sahte dostluklar günlük
Değerler kaybolmuş yok olmuş birlik
Ekmek davasına feda edilmiş kimlik
Çekilmiş sineye her türlü mobing
Çıkarı uğruna insanı insana ediyor kulluk
Kabul edin özgür dağlar size geleyim

O. YAMAK

Orhan Yamak

Leyli zamanlar

LEYLİ ZAMANLAR

Leyli zamanların kühüne varıp
Göçe hazır olmak geliyor bazen
Ne varsa dünyada arda bırakıp
Vuslatın türküsü çalıyor bazen

Sonsuzluk ülküşü ruhumu sarıp
Bu kahpece çağı böyle bırakıp
Çıkına manevi azıklar alıp
Gitmek heyülası sarıyor bazen

Bütün neslii saran türlü illeti
Kaybolan hayayı lekelenen iffeti
Çekilen çileyi düşülen bu zilleti
Terketmek sevdası sarıyor bazen

Kıyamet özlemi düşerken dile
Bozulan bu çağa bir söz de sen söyle
Araftan kurtulup menzile şöyle
Yol almak tutkusu sarıyor bazen.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Lütuf

Lütuf:

Evladım! Adamlığın ağır geldiği herkesin gidişi, seni koruyan ilahi bir lütuftur aslında...

Kurtulduğuna binlerce kez şükrettiğin kimsenin, hatırası hâlen acıyorsa içini o senin kalbini saran iman ve merhamet çeperinin güzelliğindedir.

Orhan Yamak

Mahkememsin

MAHKEMEMSİN BİTMİYORSUN

Gel diyorum gelmiyorsun git diyorum gitmiyorsun
İflah olmaz bir davasın ellerimden tutmuyorsun
Mahkememsin bitmiyorsun

Yakınımsın uzağımsın ruhumdasın tuzağımsın
Yaramda tuz sığağımsın ocakta köz dumanımsın
Nazlı nazlı tütümüyorsun

Ne seninle ne sensizim sensiz ben nefessizim
Ömrümü çalan hırsızım herkesim var kimsesizim
Sarıp abad etmiyorsun

Yaşıyorum araftayım bekliyorum hep duraktayım
Geçmiyor umut trenim ben huzurdan uzaktayım
Yollarıma çıkmıyorsun

Bahar olsun yeniden mevsim nisan gözlerinden
Takat kalmadı dizlerimden bir sekine sözlerinden
Huzur huzur bakmıyorsun

Çağıl çağıl akmiyorsun
Çiğdem gibi kokmuyorsun
Şulesin yitirmiş gönüle
Şimşek olup çakmıyorsun

O. YAMAK

Orhan Yamak

Mah-ru

MAH-RU

Tevellayım on dördünde sehabsız şavkına
Çekilince kalabalığı şehrin تنها sokaklarında
Gece yarılarında çıkarım eylül akşamlarında
İssizlik ve ışığın buluşur loş semalarında
İyi ki çekilmiştir herkes, göremez kimseler
Leblerim müterennim nazarım didenle buluşunca
Yüzümde beliren tebessümü, ben aya bakınca
Tarihten kalan o aziz ruhlu taş mekanlarında
Ey Mahru iştiadır ki kalbim penah sana
Rahnedar gönlüm eşkbardır hasretinden yana
Münkesir şafaklarda mahışems ol gel bana
Birlikte duralım huşuyla seherlerde yine ezkara
Ey Mahru eylüksün meyveye durmuştur dallar
Sana çıkar geçtiğim bütün kimsesiz taş yollar
Bu şehri değil soğunu severim o yüzden ki
Bir rasadgahdır yukarı tekkesi sarar ayaz kollar
Vuslatın dilemem tamusun bana oda yanarım
Gülşendir hayal-i efkarın seni sensiz yaşarım.

O. YAMAK

Orhan Yamac

Mah-ru 2

Mah-ru 2

Mah- ru nasıl da harelenir
Simsiyah geceler şavkınıla
Kendi olmaktan vazgeçer
Mecnun saklanır çöllere
Hüzn-ü efkar-ı iftirakınla

Orhan Yamac

Mah-ru 3

MAH-RU

Severim leyali تنها bir sükûttur
Şulen ile aydınlanır ıssızlıklarım
Yerde aramam yansır semadan
Huzur-u şavkı tebessümlerin
Cemalin, mahına değmiştir rû"nun
Orada nazar etmiştir ayın-ı sadrım
Mesrurdur ulaşamasa da cismine ruhum

Orhan Yamak

Mah-ru 4

Söyleyemediklerimi ruhunda duyduğun gün
Şavkına ihtiyacı kalmayacak nazarlarımın
Zifir olsun leyalim mai loş bir aydınlık olacak içimde
Huzurlu ve ıssız tebessümüm yüzümde
Görmeyecek kimse sokak kedilerinden başka
Beni, senli yalnızlıklarımın taş sokaklarında
Biteviye yürürken sanrıların önümde ılık bir esinti soluk alışlarım da..

Orhan Yamak

Mavi çiçekler

MAVİ ÇİÇEKLER

Mavi çiçekler efsunkardırlar
Hasrete ayarlı olmayan yüreklere
Saklarlar bildiklerini
Yalın ve sıradan nazarlara
La hayra fi kesirin
O yüzden nadirdirler...
Derin bir özlemdir kokuları
Bir sena gibi yükselir
Sonsuzluk çağrısı semalara
Nefesler dolusu
Huzur ve hüznün cem olmuştur
Narin gövdelerinde
Nadide uzak kır köşelerinde
Isısızlığı severler
Hal ehli bulsun sadece diye..
Hem denizlerin hem göğün
Ve anlatırlar dervişane
Na telaş usulca
Bütün yaşanmış
Ve yaşanmamışlıkları.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Ayan değildirler...

İzdüşümleridir minicik yaprakları

Mavi kelebek

Başını çevirde bak bir kez göğe
Duyduğun acziyet sonsuzluk mavi
Aç yelkenlerini bırak bir şöyle
Daldığın ummanlar uçsuz bir mavi
Gördüğüm imkansız rüyanın sonu
Giydiğin libasın cepkeni kolu
Ellerin huzurdur sanki masmavi.

Dünyada eşsizdir turkuaz rengi
Sivasa ta gökpınar gölünün dibi
Doğu Türkistan da gökbayrak gibi
Zulme doğruluktur özgürlük mavi
Bosna da gömülen toplu mezarda
Boncuk gözlü bebek gözleri mavi
Onu bize bulan zarif kelebek
Kanadı bedeni tüyleri mavi.

Ozanın dilinde sözdür türküdür
Aşktan yana en mükemmel öyküdür
Hüzündür özlemdir hasret yüküdür
Duaya durunca el açıp öyle
Gökyüzü dilekçelerinin rengidir

MAVİ.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Mâzi ile El-ân

MÂZİ ile EL-ÂN

Faciaydı yaşamak dediğin şey
Yanlış zamanlardı bunlar
Ve her şey ve herkes ârafta
Çağcıl yalnızlıklar kalabalık ıralar
Botokslu çehreler hormonlu yürekleri
Haz ve hırs delisi bir himar gibi taşır
Bencilleştikçe yalnızlaşır
Paylaşmak yoktur ekmeği
Paylaşımlar sanallaşır
Şiir ar gelir ağır gelir
Hakikate değen her söz.
Kaybomuştur...
Başka hiçbir dilde karşılığı olmayan gönül
Neye dönüşmüştür şimdi
Nesli necibi ceddin
Hayretle bakar maziden
Tuna boylarından soylu
Akıncı Beyi Koca Memil..
Asil küheylanların
Çiftlik maskotu oluşlarına
Önden giden atlılar atları kanatlılar..
İsfahanın atları üstünde Muratları
Endülüste leventler gemileri yaktılar
Ve bin yıl sonra birden geri dönüp baktılar
Serhâtlerde deliydi yiğitlerin adları
Şimdi şaklaban olmuş güldüren hatunları.
Meziyet soytarılık ...
Boş laf yığın yığın ağızlar kalabalık.
Özentili kimlikler morskof ile nemçeye
Meccanen esiri gerek yok kelepçeye
Kutsalına sövüyor kendi öz ecdâdının
Adım adım peşinde Avrupa küffarının.

Orhan Yamak

Melce '

MELCE'

Mavi bir denizdir ki ruhun sükun ülkesi
Sahillerine yaklaşan yalnız akşam yürüyüşlerimi Dizlerime kadar ıslatarak dalgaların
vurur
Gün batınca ayın şavkı ve yakamozlar
Sadece rüzgarla gelir sesin su gibisindir
Karanlık kumsal boyunca kimselere, dahi sana ihtiyaç kalmaz içimde sürursundur
yüzümde buruk bir tebessüm
Düşerim birden tutamam kendimi derinliklerine Arınır ruhum enginliklerinde.
Oysa ben denizlerden irkilirdim sadece hayalinle sevdim.
Zaten balıkçı da değilim...
Sahil kentleri cürümkardır
Kimilerini boğar kimilerini soyarlar benliklerinden Geceleri aya yıldızlara bakar berrak
rütubetsiz Küfsüzdür nettir merttir puslu değildir iklimlerim Bozkırın gözleridir benim
gözlerim
Denizin değil göğün maviliklerini bilirim
O yüzden Yalındır her şeyim soğum sıcağım...
Topraktan ağaçtan taştandır evim ocağım. Secde yerleridir barugah saklandığım
kucağım
Sen tanırsın aynı topraktan yoğrulmuşsun
Bilenim yalnızlığıma değer ellerin ve kıyama çağıran efsunkar gözlerin.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Metafor

Metafor:

Kusarak kurtulmak lazımdı kapı kapı dolaşan ihanet tellallarının, mübalağalı, müntehir duruşlarının , muvakkat, sahtekar kirlerinden arındırmak yorgun yürekleri insansa inanma telkinleriyle beslenen sokak köpeğinin ..

Sonra düşünmeli: Haklısın ama eşrefi mahlukatta, belhümadâl de olabilen varlıktır insan dediğin...Çıkınlarında ihanet biriktirenlere denk gelmek alınacak dersler için şükür vesilesi mi yoksa abd olmanın erdemine yeterince erememiş olmanın verdiği imtihanın tecziyesi midir...? Vaveylalara hacet yoktur ne olsa yadırganmamalı çünkü ahirdir zaman, sözleri yüzleri kadar boyalı, yürekleri halleri kadar riyakar zamaneydi insanlar... Ait değildi hiçbir şeyiyle sevmeyi Neccaoğullarının küçük kızlarından öğrenenler bu aşufta çağa .. Vuslatı uzlette aramalı lakin alınmıştı ellerinden mağaralar bile, mavi ışıklı kaçamak turistik gezilerin lekeli izlerini taşıyan... Nereye kurmalıydı şimdi otağı ki ,bir zaman makinesi olsun da ışınlasın Mâveraya, tamda Hâce Yesevi müridanı zikr-i halkayı kurduğu zaman, kılıç urup cenge durduğu zaman.. Ne işimiz vardı Ya Rabbi bu kahpe çağ da sureti insanın sireti mahlukat olduğu zaman.

Orhan Yamak

Metodolojik şiir

METODOLOJİK ŞİİR
Belge ararken en eskiye dair
Tasniflere tabi tutmuş beni güya
Kategorik düzlemlerde
Adlandırma çabası.

Tenkidime yer vermiş
Ergen artığı cafe masalarında
Entellektüel büyük bilimsel
Mülahaza ortamlarında
İncir çekirdeğine sığmaz
İlmi tahliller sonra...
Dinlemeye tahammül için
Olması gerken seviye MÖ., sıfırın,
Ya da izohips haritasında
Çukurun altında.
Değer biçmiş,
Kendi ederi ne bilinmez ama
Terkip aşamasında.

Sonra müthiş avuntu
Dillere destan bir roman
Hem ne tezler,
Çürüdü tüm hipotezler,
Nasıl da savundu kendini
Haklılığın yüzbin çeşidi
Ve zafer kazanmış kumandan
Edasıyla...
Tarihin ölmez sayfaları arasında.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Mezarlar var içimde

MEZARLAR VAR İÇİMDE

Mezarlıklar bekçisidir mazi
Muhkem meslektir
Mezarlıklar münzevi
Herkesi eşitlerler hem
Bir farkla ki herkesi gömerler
Gömerek eşitlerler
Ne asalet kalır ne varlık ne yokluk
Ne güzeldir kimse ne çirkin
Ne uzundur selvidir boyu ne kısa
Herkesin başında bir taş oturur
Öylesine meskut mahzun uyurlar
Ötesi bilinmez hesapları kendilerine.

Selaları verilmiş
Tekfin teçyiz ve teşyiileri yapılmış
Medfundurlar şimdi
Kalbimde metruk mezarlar var
Çok eski hatırlanmayacak kadar.
Mezarlıklar bekçisiyim ben
Titizlikle su veriyorum güllerine
Karanfiller açıyor bazen üstlerinde
Heyhat yeşerseler de sadece mezarlar işte.

Çok eski mezarlar var içimde
Fatiha okumayı bile değmeyecek
Yaşayan ölülerden gömdüğüm derince.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Mhru ŐeŐ

MAH-RŪ ŐEŐ

Kalırsın sehere hűzme-i Őems ar ider
Unutur bűlbűl gűlű Őavkına figan ider
Nehar leyale nazire-i teĝar ile bayram ider
Cemalin gűrűr fakirin sűrurla giryan ider.

Orhan Yamak

Mira

YAPMA MİRA

Yapma Mira..

Tutma ellerimden...

Diz çöktüğüm yer kadar ağırdır küfem

Bir çok dilde çok anlama gelse de adın Yorgunluğum çekirdeği dünyanın

Düşersin benimle kaldıramazsın.

Yapma Mira...

Yaşananlar ciltler dolusu dram

Romanım uzundur yazdıramazsın

İçimde ummanlar okyanus kadar

Şaşırır pusulan

Yelkenlerin alabora olur durmadan

Hedefin limana vardırıamazsın.

Yapma Mira...

Boğulursun yaşlarının selinde

Kaybolursun dertlerinin yelinde

Heba olur ömrün keder telinde

Bir ömür hüznle yaşayamazsın

Bir devin gözüyle ağlayamazsın.

Yapma Mira...

Enkazı devralmak neyine senin

Cümle metrukların evi yüreğim

Elbette taş duvar sağlam temelim

Lakin çatılar yıkılmış su alıyor her yerim

Viraneden saray yaptıramazsın.

Yapma Mira...

Çetindir yolumuz bak yorar seni

Her kıvrımı diken engel döşeli

Virajdır her yanı keskin köşeli

Düzeltmek istesen kazdıramazsın

Yapma Mira...

Burası fenadır her şeyii hasret

Vuslat zannedersin akıbet er geç mevt

Sarsan da ha bir lahza ha elli yıl geç

Bir makber olmaya mahkumdur herkes

Ulaştım sanarsın kavuşamazsın.

Nisan 2014

Geçmiş zaman olur ki...

Orhan Yamak

Mutluluk

Huzur:

Mutluluk dediğiniz Şey hazdan ibarettir nihayetinde... Haz ağlığında mutmain olmak yoktur hep daha fazlası istenir, doyumsuzluk vardır. İnsanı itmi`nana ulaştıran dđnya ve ahiret saadetine mutedil anahtarı ise HUZUR`dur.

Orhan Yamak

Müdavi

Müdavi:

Yegane davası ekmek ve maddiyat olan bir nesil yetiştirirseniz, önüne kemiği hangi emperyalist odak daha çok atmayı vaad ederse, onun peşine giden ve bu uğurda feda edemeyeceği hiçbir şeyi olmayan bir kelb sürüsü peyda etmiş olursunuz...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Münevver 'e

MÜNEVVER'E

Ne zaman geçsem o tamamlanmamış
İnşaatın önünden irkilirim içim sızlar
Deli çocuk gözlerim senle dolar...
Onaltıncı kattan onaltı yaşında
Bir Münevver bırakır kendini boşluğa
Betona değil yüreklere çakılır
Ağır bir nükleer bomba şiddetinde
Ve vicdanlar ve herşey paramparça!
Bir Münevver bırakır kendini boşluğa
Ve biz tutamayız yüreğinden usulca
Herkesi varken kimsesiz çocuk
Annesi babası ve bir yığın akrabası
Onaltısında daha yeni açmış tomurcuk.
Aradığı şefkati kaçmakta bulan
Okuldan kendinden topyekun toplumdan
Varsa eğer toplumsal vicdan yaralı.
Affet bizi kederli ve mahzun çocuk
Yeterince tutamadık ellerinden
Ve yeterince dokunamadık deli yüreğinden.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Münkesir

Münkesir :

Dünyaya olan inkisarını kaybetme yolcu... Hüzünlü yaşa ki mesrur ölesin...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Ne işe yarar

NE İŞE YARAR

Tohumun toprağa duyduğu ülfet
Ay nisan olmadan ne işe yarar
Dünya gaillesiyle çekilen mihnet
An şükre varmazsa ne işe yarar

Herbir zerresinde saklıdır hikmet
Göz sırra ermezse ne işe yarar
Akıl nefse tabi siyah bir ilmek
Öz künhe dalmazsa ne işe yarar

Kelam kıyl - ü kaldır dilde lakırdı
Söz zikre değmezse ne işe yarar
Sattığın fitneyse kuru takırtı
Umman olsa pazar ne işe yarar

Değil ise razı bilcümle millet
Bin yıl olsa ömrün ne işe yarar
Benlik davasıysa güttüğün zillet
Haman olsa nefsin ne işe yarar

Ozanın sazına biçtiği kıymet
Hakkı çağırmasa ne işe yarar
Kalemde kağıda sızan mürekkep
Yürekten yazmazsa ne işe yarar

Bir gülün dalına konarsa karga
Firdevs olsa bağın ne işe yarar
Bülbülün çöllerde attığı nara
Gülşen olmayınca ne işe yarar

O. YAMAK

Orhan Yamak

Nedir

NEDİR

Nerede cıvıl cıvıl seher kuşları
Baharı öteler nisan kışları
Yanmış nevrüzların boz bakışları
Ruhları üşüten bu ayaz nedir

Teravih öncesi cami avlusu
Çocukların cıvıl cıvıl çoşkusunu
Şadırvanda şırıl şırıl serin su
Dünyayı kavuran bu kasvet nedir

Bu veba, bu çile, bu tuhaf illet
Bitmeli Sincanda, Gazzede zillet
Almalı insanlık tez elden ibret
Bitmeyen zulümler, ihtiras nedir

Geldik mi zamanın ahir fendine
Geri dönülmez son menziline
Kıyamet dürtüsü gri rengine
Bürüyen bu iklim bu tuğyan nedir

O. YAMAK

Orhan Yamak

Nereden

NEREDEN ÇIKARDIN

Nerden çıkardın Mira
Nesneldir mısralarımız
Zamanedir leylalar
Aşuftedir çağ biliriz
Öznesi kalbelhafî
Sen olduğunu
Nerden çıkardın!
Kendimize şairiz.
Biliriz şiire değecek
Hassas sadık yürekler
Devrinde kaldı
Aslının Şirinin Leylanın.
Yüklenilen anlamlar
Yükleyene aittir
Yüklenen etmez
Bir mısrası bile
Hissi tercümanı sadrdır şiir
Acıkan ruhlara bir ekmek gibi.

Orhan Yamac

Nimet

Nimetim
Mavi libasların göğümdür benim
Gözlerin sevdamin masal ülkesi
Duamı duyanın lutfu nimetim
Ellerin esrarlı huzur müjdesi
Yüreğin ruhumun sekinesidir

Orhan Yamak

Öğrencilerime

İZİ KALMIŞ

Söyledim dil döndüğünce bir fidan da izi kalmış
Yürekten demiş ya baba gülfidan da nazı kalmış
Yılmamış zor ile cehtten Eyyub gibi sabra dalmış
İlmi öncelemiş her dem gönlünde bir sızı varmış
Okudukça serden geçip nice yaraları sarmış
Ekmek değilmiş davası bu millete sevdalanmış
Bazen yaşarmış gözümüz hatırası onda kalmış
Bazen gülmüşüz beraber sevinçleri kat kat artmış
Bayrak yarışıdır ya bu; o bayrağı bizden almış
İnsanız hatayla kaim doğrularımıza dadanmış
En son yazdığımız tahtaya tebeşirle yazı kalmış
Geçmiş gitmiş işte öyle ne de güzel zamanlarmış
Söyledim dil döndüğünce fidanlar da izi kalmış
Ö. YAMAK

Orhan Yamak

Pişmanlıklar

PİŐMANLIKLAR

Pişmanlıklar iyidir, pişmanlıklar diridir
Yapması gerekirken yapamadıklarınının
Ve kaırılan anların fırsatını kollar
Sıcacık göz yaşlarını alından öpmenin adı
Pişmanlıklar iyidir diri tutar inasını
Pişmanlıklar hep hatırlatacak o demi
Pişman olmasaydı eğer insan
" Sizi yokeder yeni bir kavim getiririm" dermiydi
Hazreti Yezdan.
Pişman olmaya dadanmalı
Tekamüle ermek için hayat denen yolda
Pişman olmaya adanmalı
Çünkü insan keşke dediği
Temennileri tövbeleri kadar.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Purlar Ve Papatya

PURLAR VE PAPATYA

Purlarda papatya bir başka aar
Mahremdir meskeni cenub yönünde
Kimseye sunulmazlar güzel dalında
Uzakltan gizlice seyredilir sadece
Öyle تنها öyle mağrur öyle sade ki
Ve öyle sarı öyle beyaz öyle duru
Öyle yeşil öyle masum öyle senn..

O. YAMAK

Orhan Yamak

Ramazan

RAMAZAN

Hoş geldin, ruhumuzu bedenimizi tutan
Dünyanın neresinde bir aç varsa hatırlatan
Hoş geldin ramazan, yuyan, arıtan aydınlatan
Yetimlerin başını okşayıp elinden tutan
Hoş geldin merhamet, hoş geldin şefkat
Hoş geldin herkese diğergamca bakan
Tut bizi elimizden tut, tut yumuşat yüreğimizi
Gönlümüzü tazele paylaşdır elimizdeki ekmeği
Paylaşdır sevgiyii imanı ve yaşadığımız her anı.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Risk

Sorulunca söylenen:

Ya sırtınızı dönersiniz, ya duvar özersiniz, ya gönlüne girersiniz; aldığınız risk belirler kimi ne kadar kazanabileceğinizi...

Orhan Yamak

Rmzn

RAMAZAN

Bir serinliktir bir huşudur gözlerin
Bir yetim kapısını çalmıştır ellerin
Sofrasında bir tas sıcak çorba olmuştur
Hiç bu kadar leziz olmamıştır tadı
Ortaya konan soğan ekmeğın.
Huzurla kıyama durmuştur
Çağın bencilliğini boğmuştur nefesin
Birey değil millet olmuştur
Birbirine değen yürekler
Paylaşmalar sosyal medyalardan
Görgüsüzce değil...
İçi gönül dolu sahanlarındadır.
İşlatır kuruyan dudakları tebessümle
Öğrenir komşusuna aş taşıyan çocuklar
Bir yüreğın paylaşmayla vardığı hazzı.
Meydan okuyuşun bundandır asırlara
Devadır gelişin...
Nur yüzlü ihtiyarın ellerindeki nasırlara.
Aç kalmaz mahallede köşe başı kedileri dahi
Birileri dolaşır gözleri üstlerinde.
İyilik seferberlik etmiştir dilenciler çekilmiştir
Çünkü birileri onların ayağına gitmiştir.
Şen gelmişsin kanaat gelmiştir..

O. YAMAK

Orhan Yamak

Rubai

RUBAi

Geçme nadan meclisinden hadsiz sözü bed olur Kemliktir ki anın her işi sadra maraz
yad olur
Cehliyle avutur nefsin marifet sayıp şad olur
Komaz gönül hanesini yıkar etrafın tarumar olur.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Rubu

RUBAİ

Bir zifiri gece mehtap olur mah - ru mahın
Duyulmaz bir vaveyla içten hasreti ahın
Heyülan ile kaybolur kesreti gamı efkarın
Şehir sükuta erer kasveti dağılır şu Sivasın

O. YAMAK

Orhan Yamak

Rüzgar

RÜZGAR

Poyrazdır sert eser üşütür biraz
Şanki senin bana tafralarıdır
İmbattır ıltır ruhları Isıtır biraz
Şanki senin şehla bakmalarıdır

Samyeli yakıcı kavurur biraz
Şanki senin gelgit firaklarıdır
Yıldız dondur buz keser ayaz
Şanki senin kindar tüm ahlarıdır

Rüzgarlar, soğuk rüzgarlar sıcak
Rüzgarlar hep senin o deli yanın
Seni bir rüzgarlı günde tanıdım
Deli poyraz diye taktım adını.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Sandın

SANDIN

Bir bahar mevsimi Nisan günde
Huzura çağırın billur sesinle
Düşerken gönlüme bir nur bir cemre
Ektiğin sevdayı oyun mu sandın

Alırken aklımı tümüyle baştan
Bir hatıra koyup cebime taştan
Gözümde perdeler döktüğüm yaştan
Hasret sularımı yağmur mu sandın

Sen gibi sevmeyi senden öğrendim
Bu can uğruna fedadır derdim
Bütün cihan ile harbe girerdim
Yola baş koymayı yalan mı sandın

Gözlerin kalbime bakardı birden
İçime su gibi akardı o dem
Aşkın şulesini yakardı herdem
Yaktığın ateşi söner mi sandın

Sen bana sultandın ben sana köle
Sevdana hizmetle düşürdün dile
Haydi azat ettim demekle hele
Bu fakir kapından gider mi sandın

Sen varsın şiirimde duygularımda
Aldığım nefeste şu sol yanımda
Her gece düşümde uykularımda
Doğan güneşimde esen poyrazda
Her an yaşadığım tüm anılarda
Bu sevda öylece biter mi sandın

Orhan Yamac

Sanırsın

SANIRSIN

Sen gittim bitti sanırsın yürür anılar önünde
Ruhun huzurdadır belki ayrılıklar yüreğinde
Ay ışığı sessiz gece kimsesiz bir köy evinde
Mavi bir yusufçuk konmuş uyanınca pencereye
Bedenin dinç ruhun yorgun serin bahar seherinde
ŞEHLA bakışların donmuş son kare var gözlerinde
Nisana dönse de mevsim mazi gelir izlerinde
Tövbede diyorsun dilim bütün günah sözlerinde
Vicdanla yüzleşir herkes gölündeki gizlerinde
Sen gittim bitti sanırsın yürür anılar önünde...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Savruluş

SAVRULUŞ

Izdırap yaşadım hep yığınlarla
Umutlar öleli asırlar olmuş
Aşk bir uçurumdur zaman kasırga
Duygular savurdu gerçeklerimi

Hayat bu ummanda başıboş gemi
Rüzgara bıraktım yelkenlerimi
Dümene asıldım okyanuslarda
Meçhule kaptırdım levendlerimi

Kışsız bir bahara adandım durdum
Sonbahar uçurdu göçmenlerimi
Sonsuzluğu sordum tüm ululardan
İsyanım katletti bilgelerimi

Ebabil uçurdum mavi göklere
Yıldırımlar çarptı hayallerimi
Kaf dağı nerdedir bilmek istedim
Sorular kemirdi şu belleğimi
Sonunda anladım ölümlülerde
Saadet aramak ne büyük hata
Kendimi sonsuzluk yoluna verdim
Affet beni ya rab sen affet dedim.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Seb"a

SEB'A

Madem ki yolcuz bu köhne handa
Yolları sevmemek olmaz papatya
Arama şöhreti makamda çulda
Menzilini doğrult ukbadan yana
Gitmemek olur mu baki olan dosta
Kimi otobandır kimi patika
Erdirir vuslata seni papatya ...

Orhan Yamak

Sel ve hayat

SEL VE HAYAT

Sele kapıldığımızda beraber
İlk annem tuttu yakamdan
Can havli !..
Boğulmayayım diye
Ve boğulmamak için kendi.
Hayat boğarmış...
Ben kızılıрмаğı besleyen
Kolların birisinde öğrendim ilkin
Kızılselde kızıl balçıklı su yutarken
Sonra sel inşafa gelip
Kıyıya vurduğumuzda
Beş yaşında.
Bir film şeridi gibi
Gözümün önünden geçecek
Bir yaşanmışlığım bile yoktu
Hatırladığım yuttuğum sular
Kıpkızıl ve soğuktu.

O gün öğrenmişim
O gün öğretmişti annem
O gün öğretmişti sel.
Hayat tutarmış
Yakasından insanın...
Hayat boğarmış...
O yüzden kitaplar
O yüzden okullar
O yüzden hocalar
Az şey öğretti bana
Ben o selde öğrenmişim herşeyi.

Sonra büyüyüp tanıdıkça insanları
Bildiğim şeyleri tekrarlardım
Hayat yapışır gırtlaklara
Hayat yorarmış
Hayat boğarmış...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Sen sana söyle

SEN SANA SÖYLE

Bırak gayrıları nefesine söyle
Kiminle ne ile rakipsin böyle
Hesaba çek kendin hele bir şöyle
Varacağın yeri tefekkür eyle
Dünya etrafında döner sanırsın

Gönül tahtı saray çatabilirsen
Enaniyet kibir maraz atabilirsen
Kusur görenindir görebilirsen
Karun olsan bütün dünyayı yesen
Mezarlığa bir bak milyonlarca sen
Ömrün sonu hiç yok ebed sanırsın

Herkesin gönlünde vardır gümanı
Ne varlığı kalır ne de makamı
Götürür sadece cepsiz libası
Yüreğinde varsa muhkem imanı
Kolay geçer yüce adli divanı
Bencil düşlerini gerçek sanırsın
Fani heyulanı baki sanırsın
O. YAMAK

Orhan Yamak

Seni bekliyor

SENİ BEKLİYOR

Sen bahara ada düşlerini
Bir umudu olsun gökbayraklı çocukların
Kurtul bütün aşağılık komplekslerinden
Bir devin yavrusu cüce doğmaz
Zamanla doğrulacaksın düştüğün yerden
Bak çığlıklar geliyor Filistinden,
Myanmardan, Filipinler,Somaliden,
Kırımdan, Bangladeşten, Keşmirden
Bir serinlik bekliyor
Adaletin hamisi o yed-i beyza elden
Çanakkale şahittir inan safi bir iman
Çok daha güçlüdür en ağır mermilerden
Ve dahi nükleer füzelerden
Üç Asır yetmedi mi sarmaya yaraların
Ne zaman ekmek olmuş davası ataların
Dünya seni bekliyor doğrul düştüğün yerden

O. YAMAK

Orhan Yamak

Serçeler

Severiz Serçeleri...Hafife alma cüssesine aldanarak sen,o minnakları... Göç etmezler tutundukları toprağı yürek bilip... Soğuğuna, sıcağına sıkıca sarılarak baş koyarlar yoluna sevdiklerinin ve sevdikleri yerin... Ayakları buz tutan demir parmaklıklara yapışarak can verir bazıları...Ölümüne sadakatle; virane,asırlık terkedilmiş evlerin paslı pencere önlerine...Yaşatarak ev sahiplerinin hüzünlü kış hikayelerini, yaralı yanlarını... Birbirinin sıcağına sokularak atlatırlar zemheri ayazları... Ağustos susuzluğuna dayanarak bozkır kurak yazları...

Orhan Yamak

Seslen Sen

SESLLEN SEN

Kadrolu tutunamamışları vardır
Benim geçtiğim sokakların köşe başlarının
Bir kaç çift söze pervane
Alabilğine racon keserken
Beni de kurtarsana gücün yetiyorsa diyen.
Hayatın saldırılarından beni de kurtar...
Sustalı bıçklarının önüne elimi uzattığım
İsyankar müptezel serseri ama
Derinlerde hala merhametini yitirmemiş
Yüreklerinin üzerinde biriken ıslı külleri üflediğim de bazen
Ve bütün berraklığıyla bir merdane
Duruştur çıkar ortaya...
O yüzden nerde bir bağımlı öbeği ordayım.
Ararsan eğer bir gün ..
Adreslerim her şehrin
Kimsesizlerinin yaktığı gece ateşinin başında
Kenarlardayım.
Halkanın tam ortasında
Omuzları anlatılan detlerin yüküyle hafif düşmüş..
Uzaktan bilinçsiz bir göz kaymasıyla görülen silüet
İri yarı yüreği kırk yamalı.
Fevziçakmakta ışısız parkta
O ulu çınarın altındayım
O zifiri karanlık eski banktayım..
Saat ikidir hani tam düş vakti
İnsanlar uyur ya
Seslen sen ben hep dimdik ayaktayım.
Bazen Kızılırmak kenarında
Tam gece yarısı
Kaybolan hayatları aramaktayım.
Bazen Birecik köprüsünün üstünde
Fırat'ı dinliyorken
Öyle uzaktan oğluma bakmaktayım...
Seslen sen..
Her yetimin gözünden istemsiz akmaktayım.
Mazi makberdir bende atiye çatmaktayım
İncir çekirdeği meslelerden
Ölen herkesin yasını tutmaktayım..
Müntehir kendini boşluğa bırakan
Münevver'in
O hüznü nazenin
O tutulamamış elin
O on altıncı katın müebbet
Suçunu yatmaktayım.
Seslen sen
Ben hep ordayım.

Orhan Yamak

Sızı

Sızı

Bir sızısı olmalı insanın

Ayağa kaldıran yüreğinde

Bir sızısı hiç eskimeyen

Bir sızısı olmalı insanın

Kalabalıklıkta ve tenhalarda

Allah var! Ölüm var! Diyen

Bir sızısı olmalı insanın

zulme boyun eğmeyen

Bir sızısı olmalı insanın

Namerde muhtaç etmeyen yalnız

O na havale et Ö ndan iste diyen

Bir sızısı olmalı insanın

Her zaman, eğrilme doğru

Bir sızısı olmalı insanın yaptıklarına ve yapmadıklarına devinen ve dövünen

Bir sızısı olmalı insanın

Hasbiyallahü ve nimel vekill diyennn...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Söyle

SÖYLE MİRA
Depreşir mi bahar imbiklerinde
Hangi vazgeçişler
Hangi dallara adanır
Kimde durur meyveye
Söyle Mira: Yeşerir mi hatıralar
Deniz gözlerinin yelkenlerinde
Cuşa gelirdin
Renklerine bürünürdü bozkırlar
Sarı beyaz mavi
Ve yeşilinde koşardın dere kenarı çayırlıkların
Ömür saatini kurmuşsun hani
İmkansız olduğunu bilmeden muvakkat
Leyli zamanların
Korkma saçlarına yağın kara dokunursam
Sadece çiçek olurlar derdin.
Söyle Mira: Hâlâ alıcın çiçekleri kadar
Masum ve ak mı ellerin
Bozkırın çiçekleri kadar derin
Ve mavi mi gözlerin...
Kız kulesi ayrılık mektuplarını tutuyor mu cebinde
Üsküdar hâlâ huşuda mı Hüdai haziresinde
Açmış mıdır gülleri Aşyanının
Sokakları sen kokuyor mu her zerresinde
Kamaşıyor mu deniz gözlerin
Sultan Ahmedin mavi çinilerinde
Söyle Mira ak düştü mü saçlarına ben gibi İstanbul un...
Güllerin diyorum güllerin Mira
O mağrur o masum duruşlarının
Bülbülün o nâme vuruşlarının
Bî noksan tamamı mecmuydu sende
Ne kadar severdin rayihasını
Mevsimli güllerin tek goncasını
Elleri üşüyen ruhlarımızı
Isıtır bu güller turalım derdin
Söyle Mira: Hâlâ al beyaz mı
Gül benzin...

Orhan Yamak

Sultan şehir

SULTAN ŞEHİR

Duyarsan yürekten bir gardaş lafı
İşte ora gardaş sultan şehirdir...
Duruşu merdane gözler manalı
Görürsen bir emmi sultan şehirdir
Gönülden yaralı elinde sazı
Ağa paşa olsa herdem tevazu
Çekmiştir çileyi pişmiştir özü
Bozkır türküleri yanık avazı
Minnetsiz pervasız hep toktur gözü
Mühüre hacet yok senettir sözü
Ayazdan güneşten esmerdir yüzü
Yığıdo görürsen sultan şehirdir
Geçerken bir köyden gelirse bir ses
Gel oğul ayran iç al hele nefes
Sofrasında yer buluyorsa herkes
Bir teyze görürsen Sultan şehirdir
Günyamaç köyünde uzunca bayrak
Ali YAZICI 'dır şehittir billah
O na serenatta Serdar KOÇAK
Tek evlatlar gitmiş sönmüştür ocak
Şehitler görürsen sultan şehirdir
Aşıktır Veyseldir kem söz söylemez
Üveyiği tanır sıdkından dönmez
Vatana can verir bir şey beklemez
Muhsindir Reistir Sultan şehirdir
O. YAMAK

Orhan Yamak

Sultan Şehire Sitem

SULTAN ŞEHİRE SİTEM

Döndüm geldim sana yıllardan sonra
Üstüme örtecek kar bulamadım
Dağların ıpissız yaylalar viran
Yıkılmış köylerin PEG olmuş her yan
Bir kolu barkaçlı yar bulamadım

TEKKEŞİN TAŞASIN kimse bilmiyor
FİRİN KEŞİĞİ mi o neki diyor
Sosyeteymiş KONEZ çarşıdan yiyor
Genç kızların mjni etek giyiyor
Ninemin YAŞMAGın ar bulamadım

ELLEHAM ki sende garip haller var
ZAHİR ki zamana uymuşsun MEGAR
HASUDAYı GAVUDu pişiremiyor
HEDİK kaynatmıyor ÇORDÜK yemiyor
Eski tatlarında aş bulamadım

Canu gönülden GARDAŞ demiyor
GAVUM HİŞİMİNİ zaten bilmiyor
KEMÇÜK VAHİP gibi ağzın büküyor
MÜZEVİR olmuş ya fitne ekiyor
Yiğit bulamadım mert bulamadım

ŞEREMET gençlerin kupeli şimdi
Bir HARAR ot tutmaz ağızlarını
OKKA gelen kızlar şüpheli şimdi
Haysiyet ÇEC olmuş tepeli şimdi
Ahbap bulamadım dost bulamadım

AVHALANMIŞ kültür kalmış arada
Eyi ki YUKARİ TEKKE kalmış şurada
Korkuyorum yarın yıkar onuda
AGARTU yok kolalar var sofrada
KANGALLAR yok aslan gibi kapıda
Kanişler var baş köşede odada
Bihakkın soyluca İT bulamadım

GARAMETLİ anam anlam veremez
İştahı keşilir KELECOŞu yiyemez
TAACCÜPle bakar bir şey diyemez
Dua eder beddualar edemez
O eşsiz mazinden iz bulamadım
Halini diyecek söz bulamadım
Benliğinden yana öz bulamadım

O. YAMAK

Orhan Yamak

Sus

SUS

Hala anlamadın
Ölüer konuşmaz şehla!
Ölüer konuşamaz ...
Sus biraz.

Ve ölüer sitem etmez
Ölüer ihanet bilmez
Ölüer çekip gitmez.

Fatiha okuyamam
Belki sana ama
Rahat uyu
İçimdeki mezarında.
Anla artık
Ve sus biraz.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Susmak

Sorulunca söylenen :

Susmak; kapatsaydı bütün yaraları, ahrazın payına gamdan zerre düşmezdi...

Orhan Yamac

Süt

Süt:

İnsanın sözü değil göstereceği vefaşı senettir.Ahde vefa sahibi olabilmekte yine nesep ve karakter meselesidir. Zira SÜTÜN BOZUGUnun da sağlaminin da rengi aktır...Ancak tadınca anlarsın.

Orhan Yamak

Şehir

SULTAN ŞEHİRE SİTEM

Döndüm geldim sana yıllardan sonra
Üstüme örtecek kar bulamadım
Dağların ıpissız yaylalar viran
Yıkılmış köylerin PEG olmuş her yan
Bir kolu barkaçlı yar bulamadım

TEKKEŞİN TAŞASIN kimse bilmiyor
FİRİN KEŞİĞİ mi o neki diyor
Sosyeteymiş KONEZ çarşıdan yiyor
Genç kızların mjni etek giyiyor
Ninemin YAŞMAGın ar bulamadım

ELLEHAM ki sende garip haller var
ZAHİR ki zamana uymuşsun MEGAR
HASUDAYı GAVUDu pişiremiyor
HEDİK kaynatmıyor ÇORDÜK yemiyor
Eski tatlarında aş bulamadım

Canu gönülden GARDAŞ demiyor
GAVUM HISİMİNİ zaten bilmiyor
KEMÇÜK emmi gibi ağzın büküyor
MÜZEVİR olmuş ya fitne ekiyor
Yiğit bulamadım mert bulamadım

ŞEREMET gençlerin kupeli şimdi
Bir HARAR ot tutmaz ağızlarını
OKKA gelen kızlar şüpheli şimdi
Haysiyet ÇEC olmuş tepeli şimdi
Ahbap bulamadım dost bulamadım

AVHALANMIŞ kültür kalmış arada
Eyi ki YUKARİ TEKKE kalmış şurada
Korkuyorum yarın yıkar onuda
AGARTU yok kolalar var sofrada
KANGALLAR yok aslan gibi kapıda
Kanişler var baş köşede odada
Bihakkın soyluca İT bulamadım

GARAMETLİ anam anlam veremez
İştahı keşilir KELECOŞu yiyemez
TAACCÜPle bakar bir şey diyemez
Dua eder beddualar edemez
O eşsiz mazinden iz bulamadım
Halini diyecek söz bulamadım
Benliğinden yana öz bulamadım

O. YAMAK

Orhan Yamak

Şehla

ŞEHLA

Adın yalaz, ateş, ışık, alev
Sarmıştı ruhumu bahar gözlerin
Gözlerime değil yüreğime bakardı
Sanki yer altında ulu bir nehir
Gizli gizli şu virane, gönlüme akardı
Bahar olurdu yeşilin de gözlerin.

Merhametine ne oldu şehlaa
Niye sustu, her yer ıppıssız
Sarıp sarmalayan kadife sesin
Seher vakitlerinde haydi diyen
Huzura çağıran nur dolu nefesin
Şimdi seher vakitleri bile hüzün
Ramazan sensiz buruk yalnız
Yorgun ve donuk.

Ne ki bu gidişin, niye bu sitem
Hatıran her yerde, her yerde izler
Sanma unutulur verilen sözler
Kalabalıklar içinde, mahşeri yalnızlık
Baktığı her yerde seni arar
Mahşer de bile yolunu gözler...
O. YAMAK

Orhan Yamak

Tufeyli

Sorulunca söylenen :

Ne efendisi ne tufeylisi olsun gönlünüz, bir şeyin ve kimsenin. Kendi çölünün Ebuzer'i olsun yeter.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Tüketim tüketin tükenin

TÜKETİM TÜKETİN TÜKENİN

Tüketim ekonomisi çağcıl trendi
Herkesin tükettiği kadarmış meğer ederi
Avmler markalar olmasa ne yaparız maazallah
Nerde değerli hisseder bu insan yığınları kendilerini
Tükettiği için değerleri, görüntüye atfeder herşeyi
Nasıl da sitayişle bahsedilir mağzalardan markalardan restoran cafe mönülerden
İnsan harcayabildiği kadar insan artık
Bedestenler gibi değiller ruhu yok avm ve cafelerin hoş ihtiyacıda,
Yeterince ışıltılı renkli parlak şehvetengizler nasılsa
İnanılmaz bir iştiha sonra; ne gerek var ruha
Gratisler olmasa nasıl da çirkin olurdu bayanlar
O yüzden çok yaşasın bir zamanlar yılda bir
banyo eden Fransızlar ;
Kozmetikleri bulmasalar çekilmez olurdu dünya
Hem kimliğe de ihtiyaç olmaz böylece her yüz fonlu boyalı ve eşittir ya...
Kalabalıklara karışır herkes kozmetik maskelerle
Agnostik yanlar tatmin edilir materyalistçe
Ne kadar önemlidir herkes kendince; evler eşyalar arabalar yarıştırlır caka satmak için
bencilce
Kayboldukça varolduk sanılır oportünistçe
Komformisttir çağ tutamayız elinden kimsesiz çocukların ;
Yaşarız bireyiz hayat bizim kendi nefisimizin keyfince.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Umde

Umde :

Dost edindiklerinizin , biraz çekmişliği olmalı her türden derdi... Ki olgunlaşp pişsinler , çığ koruk gibi ekşitmesiinler gönülleri... Kendilerine hillet edenleri, ısıtsınlar yüreklerinin küllenmiş mangal közünde...

O. YAMAK

Orhan Yamak

Uydurukça şiir

UYDURUKÇA ŞİİR

Buyruklarına anık ön sezilerim vardı duyuşsal
Övüncümdün, içsel tin üşümelerime em bilişsel
İmgelerimin düşsel gönenciydin en sezışsel
Açınımlarımın iyeyiydin en yaraşık ve işlevsel
Zor yazgılarıma açılan bağlaşık alnaçlarımdın
Bana yaşamsal erek sen olmuşsun bir bağı gibi
Gezmen oldum derdinden bu görklü acunda
Kalıtlarım sadece senin andaçlarının güncesi
Göksel duyuşlarımdın en soylu ve dizenli düşünü
Yalınç tümcelerim bir baş yapıt gibi betimledi seni
Ayrışık anlarımdın kurgusal ve koşulsuz muttu
En yazınsal yırları sana yazdım yazınlarca
Kanım odur ki bu çok büyük bir sevi mecnunca
Yadsıma bu yadsınlıklarımı yağınım değil
yakarımın
Yargılar yargıçların işidir en yalıtkan yanıtlarla
Sana koşumlandım ben koşutum da kal
Birlikte yürüyelim asfalt yollarda
Cappucino Coffeeler içelim züppe cafelerde
Kamusal kareografiler izleyelim kent agoralarında
Angejedir andaçlarım alabık değil bütün akağınımınla sana.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Uzlet

Merdümgiriz :

Ne garip bu fani dünya... Önceden bir tercihti uzlet, hesaba çekmek isteyenler için kendini , şimdi evrensel pandemik isterik nöbetler kadar zorunluluk...
O. YAMAK

Orhan Yamak

Yağdan

Sorulunca söylenen :

Etrafındaki yağdanlar güruhu tarafından inandırılmıştı Firavun tanrı olduğuna...

Öyle büyük bir inanmışlık, taaccüp ve hayretle sormuştu ki Musa ya inananlara :
``Nasıl yani sizin en büyük tanrınız ben değil miyim, benden büyük tanrı da mı var! ``

Menfaat gereği birilerini aşırı takdis etmek, onları olmadığı bir şeye inandırmaktan onlara ve cemiyete en büyük kötülüğü yapmaktan başka birşey değildir.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Yara

Sorulunca söylenen :

Susmak; kapatsaydı bütün yaraları, ahrazın payına gamdan zerre düşmezdi...

Orhan Yamac

Yazamadım

YAZAMADIM

Bir şiir yazacaktım sana
İçinde BALONLAR olsun, oyuncaklar, şekerler
Gözlerinden gözlerime düştü kelimeler
Engel olamadım kalemimde düğümlendiler
Kağıt ıslaktı yazamadım...
Ey ay yüzlü güzel çocuk
Gazgede bombardımanlara
Doğu Türkistanda esir kamplarına
Bosna da toplu mezarlara
Çeçennistanda tankların altlarına
Mianmarda soykırımlara doğdun
Suriye de mülteci olup kıyıları vurdun
On yaşında sapan taşlarıyla durdun
Korkmadan ölümden zulmün karşısına
Ölünce Allah'a anlatacağım diyordun idlibde
Parçalanmış bedenine aldırmadan yiğitçe
Hakkari'de Bedirhan bebektin
Kundakta şehittin mertçe
Bir şiir yazacaktım sana
Gözlerinden gözlerime düştü kelimeler
Engel olamadım kalemimde düğümlendiler
Islaktı kağıt yazamadım.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Yıldız dağı

RUBAİ

Yıldız dağı boran boran kar yine
Şu Sivas elleri bize dar yine
Vuslatın dileyip düşmek isterde
O yollara engel koyan yar yine.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Yollar

YOLLAR

Yollar keser yolumuzu yol belirler sonumuzu
Gözler iraklara dalar bağı koyar kolumuzu
Tutuğun şeydir ki yolun gider herkes bir menzile
Yoldur hayat hep yürünür hedef belli kabrimize
Düşer yollara bir derviş ne meşgale ne de bir iş
Uyanıkken görür bir düş Hızır çıkar karşısına
Gurbet yolu bekler ana hasret duyar yavrusuna
Yollar izbe yol karanlık ömür kısa azdır azık
Yolu yolsuza düşenler kendisine eder yazık
Bazen firak olur yollar ayırır canı canandan
Bazen vuslat kılar yare muştı gelir puslu camdan
Bir kara sevda ki yollar hasret dolar gönlümüze
Bir dem kaldırır engeli götürür altın saçlı deli naza
Kutsal hicret emrolunur düşer peygamber yollara Verilir Sıddık dostla bir mola sevr
bürünür nurlara
Yolumuzu kıl müstagiym ahirimiz olsun naim
Kurtar dünya telaşından ruhumuzu da mutmain Ömür yoludur tükenecek yürünecek
sondurağa
Kimi ihtiyar kimi genç yaşta; yol o dur ki sana vara

O. YAMAK

Orhan Yamak

Yürek yükü

Sorulunca söylenen :

Sudaki balık

Salıncaktaki çocuk

inzivadaki zahid

İtikaftaki abid

Rabıttadaki derviş

Düşüncelere dalmış ermiş

Gönüle hitabeden edip

Yaraları saran tabip ;

gibi hissettirmeyen kimseleri tutmayın hayatınızda, sadece yük taşıtmış olursunuz ruhlarınıza.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Zamane

ZAMANE

Düştüğüm yollara diken döşemiş
Giderim anılar kanlar içinde
Ne pusular kurmuş kuytu köşede
Yaptığına basit bir maske bulur
Bahanesi hazır, ağır konuştun,
Adaletin acı bir gereğidir
Söylerim gizlemem sözü içimde
Hafsalam bulanık duman içinde
Tutduğum her şey bir hasret yükü
Aklım olmazların zoru içinde
Peşime düşerken bir ecel gibi
Şimdi gitmiş teşne, günah içinde
İkna etmek için binbir dil döküp
Sonra ihanetin suçu içinde
Anlamak ne mümkün zamane hali
Zamanlar ahirin sonu içinde.

O. YAMAK

Orhan Yamak

Zemheri

ZEMHERİ

Zemheri de küsmüş bu yıl Sivas'a değilmiş suçlusu o, ayazların..
Tadına varın diyor siz bozkır tarlalarda yorgun kurak yazıların.
Tek nokta siyahlık kalmazdı yerde sarı ay ışığı bembeyaz gece...
Zemheri kızı girerdi çocuk düşlerine sabahları sorarlarladı birbirlerine
Şiddetinden soğğun sanrılar görürlerdi büyük bilmece
Kışlar çok şiddetli karlar çetindi ama yürekleri hiç üşütmezdi
Sarardı akça bir yorgan gibi bereketli özlemde beş ay bizden gitmezdi.
Zemheri üşütmezdi...
Ne savruk bir kıştır ne de kavruk bir yazdır insan insana AYAZDIR.
O. YAMAK

Orhan Yamak

Zulüm

ZULÜM

Zulüm Gazzede, Doğu Türkistanda
Bütün vahşet ve ihanetiyle
Herkes bilir ki bu düşmanlık
Sana inandı diye...
Sekiz yaşında bütün heybetiyle
Küçücük koca yürekli bir yiğit
Dipçikler arasında başı alabildiğine dik
Bizde ise hüzünlü başlar önde eğik
Buruk bir sukut kahredici bir bekleyiş
İbrahimin tevekkülünü ver
Berd ve selam olsun ateş
Eyyubun mağarası kıl sen kalbimizi
Yusufun kuyusu gibi ümitlendir ellerimizi
Talutun ordusu kıl feryat ve dualarımızı
Ebabiller korusun ilk kıblegahımız
Mescid-iAksamızı...

Orhan Yamak